

Motto

Viitorul și trecutul
Sunt a filei două fețe,
Vede-n capăt începutul
Cine știe să le-nvețe;
Tot ce-a fost ori o să fie
În prezent le-avem pe toate,
Dar de-a lor zădărnice
Te întreabă și socoate.

M. Eminescu

VATRA SATULUI

FERENDIA

ANUL XVII
Nr. 59
septembrie-
decembrie
2023

Periodic afiliat Asociației Publiciștilor Presei Rurale din Banat

Ioan Traia

LANSARE DE CARTE LA JAMU MARE, JUD. TIMIȘ

În 20 noiembrie 2023 după sesiunea Consiliului comunal Jamu Mare, dl primar Petre Gagea, dl viceprimar Lucian-Marius-Petrut Ababei, consilierii, un sobor de preoți, elevii școlii generale din localitate în frunte cu dna directoare Ana Iser și cu membri Asociației Publiciștilor presei Rurale din Banat s-au îndreptat spre Monumentul eroilor, unde s-a desfășurat slujba Tedeumului în memoria eroilor din localitate căzuți pe câmpurile de luptă. Slujba Tedeumului cu prilejul sărbătoririi Zilei Naționale a României a fost oficiată de către P. C. Părinți Ioan Babeu, parohul locului, Tiberiu Gherasim de la parohia Feren-

dia. Cornel Juica, de la parohia Iablanca, Voivodina, Serbia, Valentin Bugariu de la parohia Birda, Marian Gheorghe Chirilă de la parohia Sasca Montană (ultimii trei membrii Asociației Publiciștilor Presei rurale din Banat)

Domnul Petre Gagea, primarul Comunei a vorbit despre importanța și semnificația Zilei Naționale a României și cinstirea ei prin dezvoltarea comunității locale

După oficierea slujbei întreaga asistență s-a deplasat la școală în sala de sport unde s-a desfășurat un amplu program artistic, pregătit de către elevii claselor I-VIII instruiți de profesorii Școlii

coordonată de prof. Ana Iser, directorul Școlii Gimnaziale. Programul a inclus poezii și cântece patriotice recitate și interpretate de elevii claselor primare și gimnaziale, în acorduri de vioară, acordeon și pianină. Despre importanța Zilei Naționale a vorbit prof. Alexandru Spătariu, care printr-o prezentare ilustrată și redată cu ajutorul videoproietorului a vorbit de unirea tuturor provinciilor românești.

Glasurile fragede și pline de emoție ale elevilor au impresionat asistența transmițând un cald și viguros sentimente de dragoste de țară, credință și neam.

Continuare în pagina 2

Urmare din pagina 1

În partea a doua a evenimentului a fost lansat volumul Publicistul Constantin Nedelcu și apropiații săi (Editura Eurostampa, Timișoara, 2023, 179 p.). Îscălit de Ioan Traia, Martin Olaru, Vasile Iacob și Titu Pervulescu, La acest moment al evenimentului au participat și dl viceprimar al comunei Grădinari, dl Marcel Merșa împreună cu dna prof. Ghina Miroșu și 5 elevi de la școala din Grădinari.

Constantin Constantin Nedelcu a fost o mare personalitate bănățeană din prima jumătate a secolului XX născut la Grădinari (Cacova) pe care l-am descoperit întâmplător pe vremea când mă documentam în ceea ce privește viața și activitatea marelui Traian Vuia.

Puținul ce l-am găsit atunci dintr-o carte poștală, intuitiv mi-a sugerat că am în față un om deosebit și nu m-am înșelat, cercetările ulterioare mi-au conturat imaginea unui om de mare valoare, cu preocupări multiple, cu o cultură ferm așezată și orientată, cu un stil gazetăresc inovativ și realist, cu un suflet generos și altruist a spus dl Ioan Traia la începutul prezentării cărții.

Această lucrare înceacă să surprindă relațiile de prietenie și respect reciproc pe care le-a avut Constantin Nedelcu față de prietenii săi așa cum au fost înscrise în publicistica vremii.

În continuare au vorbit despre carte, aducând un flux sporit de informații, prezentând recenzii bogate în conținut ing.

Vasile Iacob (unul din coautorii cărți), prof. Iosif Marius Circa și preoții Vasile D. Suci, de la parohia Giarmata Vii și pr. Dr. Valentin Bugariu.

La sfârșitul evenimentului s-au distribuit cărți primăriei, școlii din Jamu Mare, școlii din Grădinari, publiciștilor și participanților.

Prof. J. M. Circa

CRĂCIUNUL DE IERI ȘI CEL DE AZI, ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE

La Crăciun, toate drumurile duc spre casă. Și asta pentru că sângele neamului te cheamă. Dar și pentru că identitatea nației este asigurată de perenitatea datinilor și a obiceiurilor specifice acestuia. Cu acest prilej, pălpăirea credinței pare mai vizibilă, iar ospitalitatea, caracteristică românilor, se revarsă din belșug asupra semenilor.

Mi se pare potrivit să prefățez esul cu un scurt istoric al sărbătorii. Aflăm, bunăoară, din Evanghelia după Luca, despre Fecioara Maria, care se afla în Nazaret, că a primit vestea nașterii fiului lui Dumnezeu. Vestirea era sărbătorită primăvara, în data de 25 martie, deci cu nouă luni înainte de Crăciun. Dar conducătorii religioși de atunci, se pare că au ales data pentru ziua de Crăciun și ca să coincidă cu sărbătoarea solstițiului de iarnă, iar romanii, în vremea împăratului Aurelian, celebrau „renașterea soarelui, dătător de lumină și căldură”.

De aceea, și creștinii spuneau despre Iisus, născut tot atunci, că este „Lu-

*„Dimensiunea
spirituală
a Crăciunului,
sufocată de
comerț și
gastronomie”*

VASILE BUTULESCU

mina lumii”. Inițial, nașterea era serbată pe 6 ianuarie, la Bobotează. Abia peste trei secole, ziua de Crăciun este oficializată. Mai concret, sărbătoarea Nașterii Domnului, atestată pentru prima dată în 354, a fost fixată la 25 decembrie, în secolul al IV-lea, de către papa Iulius. Cel care a legalizat-o, declarând-o sărbătoare de stat, a fost împăratul roman Horațiu (292-423).

Pe teritoriul românesc, legat de Crăciun, folclorul spune că Fecioara Maria, când trebuia să nască pe fiul lui Dumnezeu, umbla însoțită de dreptul Iosif, din casă în casă, căutând adăpost. Ajung la locuința unor bătrâni, Crăciun și Crăciunoaia, dar aceștia nu-i primesc, pentru a nu le spurca locul cu un prunc zămislit din greșală. Nemaiputând merge, Maria a intrat în ieslea vitelor, unde au apucat-o durerile facerii. Crăciunoaiei, auzind-o și știind ce înseamnă o naștere de copil, i s-a făcut milă și s-a dus la ea, îndeplinind rolul de moașă. Crăciun, aflând, s-a supărat și i-a tăiat babei mâinile, apoi, înspăimântat, a plecat de acasă. Bătrâna a umplut cum a putut un ceaun cu apă și s-a dus să scalde copilul. Maria i-a zis să încerce apa și, când a băgat cioturile mâinilor, ele au crescut la loc, mai frumoase ca înainte. De la această minune, se crede că moașele au mâini binecuvântate. În altă variantă a legendei, Maria suflă peste mâinile Crăciunoaiei și acestea cresc la loc.

Și Romulus Vulcănescu în lucrarea sa „Mitologia română” arată că numele de Crăciun este de origine românească. Însă după opinia lingviștilor: Ovid Densusianu, Alexandru Graur și Alexandru Roseti, apelativul de Crăciun derivă de la „creaționis”, care, în latină, înseamnă naștere. De aici și numele unui cântec interpretat de copii și de bătrâni în ajunul praznicului.

Cei mai în vârstă își aduc aminte că, în trecut, acest nume românesc a fost înlocuit cu cel de „Moș Gerilă”, de origine slavă. Sintagma era improprie pentru creștini, deoarece, din moși strămoși, ei nu venerau un anotim, ci nașterea Domnului. Crăciunul este strâns legat de prezența bradului împodobit. Acesta a apărut pe masa creștinului la începutul secolului al XV-lea, iar, înălțat într-un loc public, a fost în 1605, în bisericile orașului Strassbourg. În zona noastră, primul brad a fost împodobit în anul 1825.

Sărbătoarea Crăciunului îmbină o mulțime de obiceiuri creștine și laice. Paginile jurnalului mă ajută să-mi amintesc de anii în care românul era curat sufletește, mândru de obârșia sa, neîntinat cu obiceiuri ciudate, preluate, fără remușcări, de la alte popoare. Dintr-o națiune cu o cultură de invidiat, vom ajunge, datorită imitației, una hibridă, fără identitate.

Vă mai amintiți, dragii mei, (cei mai în vârstă) de anii 60, când, la ajun, sătenii așteptau pe preot să le primească odăile cu apă sfințită! La loc de cinste, stătea pomul natural de Crăciun (adus din vale de la Vrană), împodobit cu bunătați (mere, nuci, saloane, bomboane), iar sub brăduțul împovărat, se așternea o mână de paie (ce urmau să fie puse sub cloțe). Deasupra, se așeza un colac frumos și o bucată de cârnaț. Colacul ținea pe umerii săi o bancnotă de cinci lei, toate simbolizând ospitalitatea gospodarului și bucuria copiilor. Seara, evenimentul central era apariția lui Moș Crăciun. Copiii, nerăbdători, se uitau pe geam, ieșeau la stradă, se aranjau, repetau în gând poezia. Bătrânul, care era un membru al familiei sau un vecin, îmbrăcat cu un cojoc vechi, ros și scurt pentru înălțimea lui, cu o căciulă mare, trasă pe ochi, cu barbă albă din lână, legată cu o sforică, cu suflarea greoaie și un glas răgușit, sosea până la urmă. Pruncii rosteau poezia emoționați, primeau traista cu daruri, îi sărutau mâna (chiar dacă mirosea motorină!) și promiteau că sunt cuminiți, apoi moșul pleca. Urma un

moment și mai distractiv. Bunica venea cu poala plină cu nuci, ne așezam în jurul ei, în genunchi, lumina se stinge, ea le deșerta și, în hazul tuturor, fiecare se străduia să tragă spre el cât mai multe nuci. Hohotele de râs și veselie naturală se revărsau, la reaprinderea luminii, când unii aveau în față doar câteva fructe de acest fel. Ce frumos era!

În seara de ajun, se mânca fasole uscată prăjită cu ulei, se frigea ludaie care se dădea apoi oamenilor ca să nu-i prindă râia. Mâncarea se servea cu colaci proaspăt pregătiți. Dar farmecul stătea în faptul că, într-unul din ei, bunica ascundea, după frământare, o monedă. Toți

tori au identificat sute de colinde: Sabin Drăgoi- 303, Emilia Comișel-600 etc.), a cărei frumusețe nu are egal la niciun popor, este pecetea etnicității noastre, a ființei noastre și a crescut odată cu acest neam. Ea nu este o simplă versificare și melodie, ci o recunoaștere a tainei dragostei lui Dumnezeu, fiind cel mai vechi gen de cântec popular românesc, a cărui etimologie a fost legată de cuvântul „calendar”, prin care latinii denumeau prima zi a fiecărei luni. Seara lor este ajunul și chiar noaptea Crăciunului. Colindatul tradițional aparținea aproape exclusiv copiilor, care, în grupuri, fiecare având o traistă pe umăr, iar șeful o bătă în mână,

din familie alegeau câte un colac și, la cine s-a nimerit banul, acela era cel mai norocos în viitorul an. Bucuria, regretul, dar și deconectarea se citeau pe fețele copiilor și ale adulților.

Strigățul puilor era un alt obicei care urma cinei. Copiii casei, nepoții de fapt, o urmau pe bunica în grădină. Dintr-o sită obișnuită, pentru făină, ea arunca boabe de grâu amestecate cu cele de ovăz, de porumb și de floarea soarelui, iar prichindeii, la chemarea bunicii: cloț, cloț, cloț!, răspundeau scurt, dar repetat: piu, piu, piu! Ceremonia se încheia cu două versuri rostite de gospodină: „Câte paie prin grădină/ Atâția pui după găină!” Însă colinda românească (unii cercetă-

cântau pe la case, primind în schimb de la gazde colaci, mere și, mai nou, bani. Colindele, de fapt, „sunt bogăția sufletului și zâmbetul îngerilor”(Betty Marcovici). Mersul cu colinda, cu Steaua, era bucuria pruncilor care înfruntau zăpada, viscolul, gerul și, în acest fel, erau purtători ai tradițiilor neamului. Îmi amintesc cu nostalgie acele seri reci, când omătul scârțâia cu încăpățănare sub talpa românului. Aerul de atunci era curat ca și sufletul ferengianului, ca și obiceiurile ce ne unesc. Dacă în ajun se mânca fasole fără cârnați, în dimineața Crăciunului, dezlegarea era totală. Acum, fasolea de post nu mai era la masă. Gospodarii serveau carne, cârnați din porcul tăiat la

Ignat, clisă friptă însoțită de varză murată pentru a potoli greața. După urarea tradițională „Hristos s-a născut!”, credincioșii încheiau postul și se înfruptau fără opreliște.

Tot în dimineața praznicului, veneau cloșonii (copiii care strigau puii pentru noroc în păsări). Urătorii se așezau pe scaune mici, cereau o sită cu boabe din care aruncau peste cap, în cameră, rostind repetat: cloș, cloș, cloș, pui să scoți! Boabele împrăștiate pe vatra camerei nu se măturau până după Crăciun. Osteneala pruncilor era răsplătită cu mere, colaci, nuci și bani. Dar cel mai înălțător moment era și este slujba închinată Nașterii Mântuitorului.

Clopetele își rostogoleau dangătul cristalin peste satul îmbrăcat în sărbătoare. Lăcașul sfânt primea cu dragoste eno-

riașii, cei mai mulți îmbrăcați în portul nostru popular, peste care cobora glasul evlavios al preotului, iar sufletul smerit al omului de la sat se purifica divin. Cei care cunosc trecutul spiritual al neamului, tânjesc după acele vremuri mai curate și mai românești. Dreptate multă are pr. prof. Emilian Cornițescu când afirmă că „mesajul colindelor, pătrunse de cuvânt Dumnezeuesc, se transmite din generație în generație...ca un șirag de perle spirituale care nu trebuie înlocuit”. Numai că vremurile moderne și înaltatehnologie influențează negativ identitatea, tradițiile și sufletul neamului.

Modernitatea s-a întins ca un fenomen contagios, alterând încet, încet tradițiile și obiceiurile acestei națiuni de sorginte latină, dar și mentalitatea curată a românului. Crăciunul, bunăoară, precum și celelalte sărbători religioase, au devenit repere comerciale.

Vezi organizarea târgurilor cu produse care nu sunt de post, vezi apoi, exemplul unor soliști care dau concerte cu acest prilej și au ajuns celebri și prosperi datorită colindatului. (Ștefan Hrușcă). Copiii de azi nu mai sunt mulțumiți să găsească în traista moșului sau sub brăduțul împodobit: o păpușă, un caiet, creioane, o hăinuță, ci un telefon mobil încă din clasele mici.

Iar mulți dintre cei mari, preferă să-și petreacă Crăciunul nu alături de fami-

lia care-i așteaptă, ci singuri, undeva la o cabană, la un hotel de multe stele sau, eventual, la prieteni unde părinții nu sunt acasă. Unii, chiar dacă vin la obârșie (le respectăm opțiunea), nu țin Crăciunul, măcar acasă, dacă nu la biserică, ci folosesc prilejul de a se ospăta din plin, fără pic de evlavie. Crăciunul nu mai are doar natură religioasă, ci una profund materială. Odinioară, copiii și oamenii, prin colindul strămoșesc, în număr mare, vesteau Nașterea Domnului.

Puțini copii ne mai bucură azi, cu colindele străbune pe la case. Le urmărim însă fără emoție la televizor, pe laptop sau pe mobil. Cei care știu să colinde se rușinează și se ascund ca nu cumva să rădă alții de ei, dar să umble mascați și hidoși, ținând, cu concursul părinților și de dragul imitației, alte ciudate sărbători străine, când le avem pe ale noastre, nu se rușinează ((vezi Halloween (crezând în alți sfinți, suntem, de fapt, păgâni) și Colindatul la noi sau Valentine-s Day și Dragobetele nostru)))? Respectăm sărbătorile altora, dar să păstrăm cu sfințenie întâi ce ne-a lăsat bunicul, apoi ce-i străin. Să facem, dragii mei, ca, în această zi, în biserică și în familie, să fie bucurie, pace, iubire și credință! Chiar dacă, fără zăpadă, arată ca un Moș fără barbă, „de Crăciun ninge cu iertare și cu înțelegere între oameni”(Elena Stan).

PAGINA PRIMARULUI

Stimați cetățeni din Jamu Mare, Clopodia, Ferendia, Gherman și Lățunaș, ma bucur ca am din nou posibilitatea de a va adresa dumneavoastră prin intermediul ziarului Vatra Satului. Având în vedere ca ne apropiem de sfarsitul anului 2023 putem face un bilanț și deși a fost un an destul de dificil, am reușit să ne atingem aproape toate obiectivele pe care le-am stabilit la început de an. Am reușit să terminăm lucrările la alimentarea cu apă de la Gherman. Lucrările la Grădinița din Jamu Mare evoluează într-un ritm bun și speram ca anul viitor să putem începe noul an școlar în clădirea nouă. Am semnat contractul de finanțare pentru proiectul de asfaltare prin care vom asfalta 6.5 km de străzi în localitățile Jamu

Grădinița Jamu Mare

Mare, Clopodia și Ferendia. Pe 1 decembrie am depus un nou proiect în valoare de 1 milion de euro pentru asfaltare a 3.5 km de străzi în localitățile Gherman, Lățunaș, Ferendia și Clopodia. La finalul acestor 2 proiecte vom avea aproximativ

Alimentare cu apă Gherman

29 nov 2023 Ziua națională la Jamu Mare

10 km de străzi asfaltate în toate localitățile componente ale Comunei Jamu Mare. Pe lângă acestea mai avem și alte proiecte aflate în diverse stadii: elaborare plan urbanistic general, achiziționare microbuz electric în parteneriat cu orașul Gătaia pentru transport public, dotarea cu mobilier, echipamente IT și materiale didactice a unităților de învățământ de pe raza comunei, înființare Centru Comunitar Integrat în localitatea Clopodia, realizare parc fotovoltaic pentru autoconsum, achiziționare autoutilitara pentru dotarea SVSU. Dar pentru ca ne aflăm în pragul celei mai frumoase perioade din an, cea a sărbătorilor de iarnă, va urez tuturor Crăciun Fericit și un An Nou plin de bucurii și cât mai multe realizări pe toate planurile! Doamne ajută!

10 oct 2023 delegația Primăriei din Jamu Mare la Vladimirovaș, sat întemeiat în anul 1808 prin strămutarea locuitorilor din Jamu Mare, Clopodia, Ferendia și Surducul Mare în vederea perfectării unei înfrățiri. Aici împreună cu excelența sa Gheorghe Dinu Consulul României la Vârșeș.

NAȘTEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS

Pr. Tiberiu Gherasim

Despre evenimentul biblic al Nașterii Domnului Iisus Hristos aflăm din Sfintele Evanghelii de la Matei și Luca. În același timp, despre Nașterea Domnului avem informații pe care le găsim în Tradiția Bisericii. Pe lângă aceste elemente avem și certitudinea istorică a realității Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Acest lucru îl desprindem din faptul că Hristos Se naște în timpul primului împărat al Imperiului Roman, Octavian Augustus, și al regelui iudeu Irod. Un alt personaj istoric menționat în Sfânta Evanghelie de la Luca este Quirinius - legatul roman al Siriei, care împlinește decretul imperial al împăratului Octavian Augustus de recenzie a populației din spațiul guvernat de el în numele Romei. Chiar dacă Iudeea era doar un regat asociat al Imperiului Roman și nu o provincie, trebuia să împlinească acest decret imperial. În baza acestei porunci, toți locuitorii erau nevoiți să meargă să fie recenzați în localitatea de origine a familiei lor. Dreptul Iosif împreună cu Sfânta Fecioară Maria, „care era însărcinată” (Luca 2, 5), au fost nevoiți să plece din „cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem, pentru că el era din casa și din neamul lui David” (Luca 2, 4). Din textele biblice știm că Preasfânta Fecioară Maria era logodnica Dreptului Iosif, iar din cele aghiografice aflăm că el era un bărbat în vârstă (de la Părinții Bisericii știm că avea 80 de ani). Ei ajung în Betleem, unde, din cauza mulțimii celor care au venit pentru recenzie, nu găsesc loc pentru găzduire și se adăpostesc în afara micului oraș din Iudeea, în una din peșterile de lângă această localitate. Despre această peșteră aghiograful ne spune că aparținea „Salomeei, care locuia acolo în Betleem și care era rudenie a amândurora, adică a Fecioarei Maria și a lui Iosif”. Și tot el continuă relatând nașterea supranaturală a Domnului Iisus Hristos: „Când s-a apropiat Iosif de cetate, s-au împlinit zi-

lele ca să nască... Precurata și Preabinecuvântata Fecioară, în miezul nopții (...) a născut fără durere pe Domnul nostru Iisus Hristos (...). După aceasta, Născătoarea de Dumnezeu cea fără de prihană și singură slujitoarea nașterii Sale, înfășând pe dulcele său Fiu cu scutece albe, curate și subțiri, ce erau pregătite mai înainte și aduse cu sine din Nazaret și, punându-L în ieslea ce era într-aceeași peșteră, s-a închinat Lui ca lui Dumnezeu, Ziditorul Său. (...) Apoi Iosif s-a închinat Celui născut, cum și aceleia ce L-a născut, căci atunci a cunoscut că Cel născut dintr-în-sa este de la Duhul Sfânt”. Despre acest eveniment unic sub soare, după cum îl numește Sfântul Ioan Damaschin, Sfântul Evanghelist Luca ne relatează: „Dar pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască. Și a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut, și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei. Și în ținutul acela erau păstori, stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată îngerul Domnului a statut lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și ei s-au înfricoșat cu frică mare. Dar în-

gerul le-a zis: Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un Prunc înfășat, culcat în iesle. Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Luca 2, 6-14). Din acest text evanghelic vedem bucuria pe care o aduce întregii creații Nașterea lui Hristos. Atât îngerii, cât și oamenii slăvesc Nașterea Domnului. Cei care primesc vestea Nașterii lui Hristos sunt păstorii din Betleem. Ei își pășteau turmele nu departe de peștera în care S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos. Dumnezeu rânduieste ca oamenii simpli și sărmani să fie primii care primesc vestea Nașterii Fiului Său și chiar mai mult, ei sunt cei care vestesc poporului iudeu că în peștera din Betleem S-a născut Mesia.

Casa părintească

Biata casă părintească!
Nimeni nu-i s-o îngrijească...
Nu mai suntem frați, surori,
Toți plecați în patru zări.
Podul casei se-ndoaie,
Doarme o bufniță a ploaie,
Tremură de dor pridvorul...
Unde e plecat feciorul?!
Biata casă părintească,
Câte-ar vrea să povestească,
Cum plecau fete la horă...
Unde ești tu, dragă soră?!
Pragul ușii a putrezit
De ploaia din asfințit...
Scârțâie fereastra prin care
Ne privea mama în zare...
Când mi-e dor de casa-n care
Am crescut cu mic, cu mare,
Ochii mi-i îndrept spre sfinți...
Unde-mi sunteți, dragi părinți?!

Vasile Coman

*Cu ocazia Marelui Praznic al Nașterii Domnului
colegiul de redacție al periodicului Vatra Satului
urează tuturor locuitorilor comunei Jamu-Mare
Sărbători fericite și binecuvântate,
cu sănătate, prosperitate, bună înțelegere și spor duhovnicesc.*

COLEGIUL DE REDACȚIE

Iosif Marius Circa (redactor-șef adjunct), Marilena Covali, Ion Corduneanu, Ioan Ghiocel, Viorica Leu Danciu, Ioan Dancea, pr. Gherasim Tiberiu Dan, Viorel Jiva, Florin Leu, **Gheorghe Leu**, **Mircea Miloia**,
Gheorghe Moldovan, Mihai Sămânță, Felicia Selegean, Ioan Țirca.

Colaboratori: dr. Otilia Avram Stănușoiu, ec. Lucica Ursu Berényi, ing. Octavian Ostoia, Trandafir Ostoia, ing. Trandafir Leu, ing. Cornel Brebu, pr. Ionuț Vântu, pr. Drăgan Giorgiev.

Redactor-șef: Ioan Traia.

Tipărit la EUROSTAMPA – Bd. Revoluției din 1989, nr. 26, Timișoara; Tel./fax: 0256-204.816; e-mail: edituraeurostampa@gmail.

ISSN 2559-1916 ISSN-L 2559-1916